

BOLGARŠČINA
(bere dr. Namita Subiotto)

Елисавета Багряна, *Мое сърце*

През тебе протича неспокойния ток
на кръвта ми
и чертае начупените диаграми
на живота и вдъхновението ми.
Ти туптиш неотказно
по каменистите ридове на моя път
и предаваш задъхания си ритъм
на стиховете ми.
Ти поемаш горчилките и отровите,
изпити от мене,
и като чудотворец,
който превръща водата на вино,
превръщаш ги в капки поезия.
Ти се бориш упорито
с приливите и отливите на любовта
и накрай ме извеждаш пак
на спасителния
творчески бряг.
Ти замираш стъписано
пред грозотата и злото
и забиваш лудешки
пред красотата и доброто.

Ти се вълнуваш
с тревожните и радостни вълни в света
и звучиш като раковина,
събрала гласовете на човешкия океан...

Благодаря ти, мое живо сърце.
Няма никога да поискам чуждо –
за да удължа своя живот...

Бий, отбий и последния отреден ти удар,
и тогава нека заспим
и си починем заедно –
мое собствено сърце.

Vir: Елисавета Багряна: *Вечната и святата*. София: Издателство „Захарий Стоянов“,
2002. 150–151.

Elisaveta Bagrjana, *Moe sårce*

Prez tebe protiča nespokojnija tok
na krāvta mi
i čertae načupenite diagrami
na života i vdāhnovenieto mi.

Ti tuptiš neotkazno
po kamenistite ridove na moja pāt
i predavaš zadāhanija si ritām
na stihovete mi.

Ti poemaš gorčilkite i otrovite,
izpiti ot mene,
i kato čudotvorec,
kojto prevrāšta vodata na vino,
prevrāštaš gi v kapki poezija.

Ti se boriš uporito
s prilivite i otlivite na ljubovta
i nakraj me izveždaš pak
na spasitelnija
tvorčeski brjag.

Ti zamiraš stāpisano
pred grozotata i zloto
i zabivaš ludeški
pred krasotata i dobroto.

Ti se vālnuvaš
s trevožnite i radostni vālmi v sveta
i zvučiš kato rakovina,
sābrala glasovete na čoveškija okean...

Blagodarja ti, moe živo sårce.
Njama nikoga da poiskam čuždo –
za da udālža svoja život...

Bij, otbij i poslednija otreden ti udar,
i togava neka zaspim
i si počinem zaedno –
moe sobstveno sårce.

Vir: Elisaveta Bagrjana: *Večnata i svjatata*. Sofiya: Izdatelstvo „Zahariy Stoyanov“, 2002.
150–151.

Elisaveta Bagrjana, *Moje srce*

Skozi tebe teče nespokojni tok
moje krvi
in črta cikcak diagrame
življenja in navdihnjenja.
Ti biješ neodpovedljivo
po skalnatih grebenih mojega pota
in ritem svoj zadihani predajaš
mojim verzom.
Ti črpaš grenkosti in strupe,
ki tečejo iz mene,
in kakor čudodelec,
ki vodo v vino spremeni,
spreminjaš jih v kaplje poezije.
Ti se boriš nepopustljivo
s prilivi ljubezni in odlivi,
na koncu spet izvlečeš me
na svoj rešilni
ustvarjalni breg.
Ti dreveniš osuplo
pred zlobo in grozoto
in biješ ponorelo
pred dobroto in krasoto.

Ti valoviš
z veselimi in tožnimi valovi v svetu,
zveniš kot školjka,
ki v sebi zbrala je glasove človeškega morja ...

Hvala ti, moje živo srce.
Nikoli ne bom poiskala drugega –
da bi podaljšala življenje svoje ...

Bij, odbij mi še poslednji krat,
tedaj zaspiva
in skupaj počijva –
moje lastno srce.

Prevedla Namita Subiotto.

Vir: Ljudmila Malinova-Dimitrova in Ljudmil Dimitrov: *Bagrjana in Slovenija*. Ljubljana: Študentska založba, 2011. 205.